

Deze Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f3.00; voor de buitensteden f6.00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau der Courant.

DONDERDAG, 31 JULIJ.

AMSTERDAM, 30 Julij.

De resultaten van den strijd, dien de *anti-revolutionnaire* partij voert tegen het Protestantisme, kunnen niet anders dan gunstig zijn voor de waarheid. Wij verwachten niet dat zij het invetend ongelooft uit het Protestantisme zal roeijen. Dit is haar onmogelijk. Maar als zij van den eenen kant in de warmte van den strijd, zonder het te willen, de tot ongelooft afdwalende driften verbittert, en deze in hunne verbittering al verder en verder jaagt op den weg des verderfs; van den anderen kant zal zij zelve geen rustpunt vinden op de plaats, waar zij het zoekt, maar al verder en verder voortgedreven worden op de baan van de geschiedenis en traditie. Zij bereidt zoo op tweederlei wijze den weg tot het Katholicisme voor al wie opregtelijk de waarheid des geloofs zal zoeken. De vrees voor de schromelijke gevolgen van het Protestantisme, dat zijn steunpunt heeft in het vrije onderzoek, en dat door het vrije onderzoek van consequentie tot consequentie voortgestuwd, eindigt met niets meer te gelooven; en de overtuiging, dat waar men naast de heilige Schrift zich beroept op geschiedenis en traditie van de kerk, men niet kan blijven staan bij traditie en geschiedenis, die te Dordt een begin had, maar moet doordringen tot de geschiedenis en de traditie van elke der 18 eeuwen, die het Christendom heeft beleefd; beide deze in tegenstrijdige rigting werkende oorzaken moeten samenwerken om veler oogen te openen, en den valschen grondslag van het Protestantisme in elk opzigt te doen kennen. Deze is de weg, dien het Protestantisme in Engeland bewandelt, dien onze *Orthodoxen* reeds zijn ingeslagen, en die vroeg of laat hier, gelijk in Engeland, tot het katholieke geloof leiden zal, willen de *Orthodoxen* niet worden meegesleept op het hellend vlak, dat zoo vele Protestanten in den afgrond des twijfels stort. Daarom hebben wij de *Orthodoxen* bij ons te lande *Nederlandsche Puseyisten* genoemd. Wat anders toch is de rigting der Puseyisten in Engeland, dan dat de vrees voor het protestantsch beginsel van vrijheid van onderzoek hen heeft teruggeworpen op het daarmede strijdig gebied van de geschiedenis en de traditie? Na eenmaal op dien grond te hebben post gevat, konden zij zich niet bepalen bij de geschiedenis en de traditie, die met Hendrik VIII aanvangt; maar zijn zij gedrongen geworden tot de geschiedenis en de traditie van alle eeuwen op te klimmen. Tot hunne verbazing vonden zij er altijd en overal de katholieke leer, die in hun leergierig hart, door geen hoogmoed des geestes gesloten, gereeden toegang had. Onze *anti-revolutionairen* hebben, door dezelfde oorzaak geleid, dezelfde rigting genomen, en het protestantsch beginsel van vrijheid van onderzoek ontwijpend, zich op de geschiedenis en traditie der Hervormde Kerk beroepen. Men heeft alzo het autoriteitsbeginsel te hulp geroepen. De omstandigheden zullen hen noodzaken hooger dan tot Dordt op te klimmen, en de geschiedenis en de traditie niet slechts der Hervormde Kerk, maar die der Kerk te raadplegen. Wij hopen en bidden, dat Gods oneindige barmhertigheid dan den trots, die uit het Calvinisme zoo karakteristiek spreekt, zal verpletten, om ootmoedige harten te vormen, bereid tot den onafvang der waarheid, die de hoogmoedigen versmaadt en de nederigen verheft.

Dit zij genoeg voor het beoog, dat de *anti-revolutionnaire* partij, waar zij het Protestantisme bestrijdt, behoudend is. Zij is dat niet, het zij verre, wanneer zij tegen het Katholicisme kampt. Dan is zij *revolutionnaire* in beginsel en in praktijk.

De *anti-revolutionnaire* partij leeft, gelijk alle dwaling, niet dan door inconsequentie. Wanneer zij voor het leerstellig geloof ijvert, beroept zij zich op geschiedenis en traditie; en als zij, in het belang haren onhoudbare stelling, de katholieke leer bevecht, neemt zij een *revolutionnaire* standpunt, en beroept zich op het beginsel van vrijheid van onderzoek, dat zij in haren strijd met Protestanten veroordeelt. Het autoriteitsbeginsel dat tegen het ongelooft wordt ingeroepen, wordt tegen het Katholicisme verloochend. Wij laten deze tegenstrijdigheid van handeling ter zijde; en vragen, wanneer het protestantsch beginsel van vrijheid van on-

derzoek *revolutionnaire* is, is het politiek bij de liberalen, *revolutionnaire* is godsdienstig bij de rationalisten; of niet daardoor de *Orthodoxen* hun eigen vernietigend geveld, dat de vrijheid van onderzoek, door hen tegen de Katholijken geveerd, *revolutionnaire* is? Dat is lat van duidelijkheid, en de verblindende van den partijgeest alleen kan verhinderen, dat het niet in het oog springt.

Dezelfde tegenstrijdigheid, die wij bij de *Orthodoxen* in beginsel waarnemen, treffen wij even zoo bij hen aan in praktijk. Zoolang zij tegen het ongelooft kampen, is de strijd, opzigtens de keus der middelen, met de waarheid overeenkomstig. Men is zeer omzigtig in de keus der wapenen, neemt geene dan goed proefhoudende, draagt die niet slechts met bezadigheid, maar zelfs met liefde voor, in de hoop van te overtuigen; men wacht zich zooveel mogelijk voor al wat de hartstogten kan gaande maken, en waar de strijd verbittering veroorzaakt, gelijk alle strijd onvermijdelijk doet, zal men door de kalme der verontschuldiging, in zoover de waarheid het gedooft, de opgezette passien trachten te bekoelen. Met één woord, men tracht een beroep te doen op het gezond verstand. — Maar is de strijd tegen de Katholijken gerigt, dan worden de bakens verzet, en gelijk hij *revolutionnaire* is in beginsel, zoo wordt hij *revolutionnaire* in praktijk. Van omzigtigheid in de keus der middelen is geen schijn meer; elk wapen wordt dienstig, zelfs de laster, mits hij in staat is, om op de hartstogten van een ligtgeloovig en verbitterd publiek te werken. Men spreekt niet meer tot de rede, maar tot de passien, die van onder toe onder met de moedermelk zijn ingezogen, door middel van laster zijn en worden gevoerd, en waardoor men het Katholicisme vertoont in een kleed, dat niet het zijne is, en nooit het zijne is geweest; doch hetwelk, ten spijt van alle protestatiën, hem wordt toegerekend, in strijd met de grootst mogelijke *evidentie*. Mazzini met zijne trawanten handelt niet anders. Zijn wapen is, gelijk dat der radicalen, gelijk dat der *Orthodoxen*, een beroep op de hartstogten van een onnadenkend publiek, misleid door blijkbare laster.

Wij gelooven gaarne, dat niet alle *Orthodoxen*, zelfs niet de meesten, hunner ziele bewust zijn van de kwade trouw, waaraan zij zich tegen het Katholicisme schuldig maken. De verblindende van den sektegeest is groot; en wij verschoonen veel om die verblindende. Maar wij bidden de gemoedelijke *Orthodoxen*, en velen onder hen zijn gemoedelijk, dat zij hunne gedragingen tegen het Katholicisme aan de eerlijkheid van hun hart toetsen, dat zij ze vergelijken met de handelingen van alle *revolutionairen* in Europa, en ze zullen verbaasd staan over de analogie, die zij tusschen hunne pogingen en die der *revolutionairen* zullen waarnemen.

De Noord-Brabantse gaf onlangs omtrent het zegel der dagbladen, in verband met het nieuwe ontwerp van wet tot wijziging der zegelbelasting, een opmerkelijk artikel, waarin door nauwkeurige berekeningen wordt bewezen, vooreerst, dat het gevolg der bepalingen van dat ontwerp aan de dagbladen een dubbel voordeel zal worden verschaft, namelijk van besparing van zegelgeld en winst van plaatsruimte; vervolgens, dat alleen de groote bladen, die 2 cents en hooger zegelgeld betalen, dat dubbele voordeel kunnen genieten; ten derde, dat alle kleinere bladen slechts een van beide voordeelen zullen kunnen genieten. Verder leest men in dat artikel de volgende zinsneden:

„Uit die ongelijke bevoordeling volgt echter nog eene andere in het oog loopende ongelijkheid. Namelijk deze: dat alle bladen, die geacht worden door Katholijken te zijn geschreven, tot de min bevoordeelden behooren, terwijl juist de twee grootste bladen, door het nieuwe ontwerp het meest van alle bevoordeeld worden. Wij zijn innig overtuigd, dat Z. Exc. de Minister van financiën, wiens plegtige verklaring van onpartijdigheid ons nog versch. in het geheugen ligt, aan eene benadeeling der Katholijken in dit opzigt geen oogenblik gedacht heeft, noch zelfs heeft kunnen denken. Evenwel valt het feit niet tegen te spreken, wel te voorkomen, en zulks door eene kleine verandering in art. 8 van het

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden betaald f1.00, geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents; er regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 85 cents zegelgeld betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

ontwerp, hetwelk volgens ons denkbeeld aldus zou kunnen luiden: „Art. 8. Het zegelgeld van gedrukte stukken is bepaald bij de artt. 22 en 26 der wet van 3 October 1835 (Staatsblad n. 47) wordt vermindert op een halven Cent voor elke twaalf vierkante palmen.

„Het minste regt bedraagt één cent. „Wij verlangen dus slechts eene verandering van tien in twaalf vierk. palmen; alsdan zouden de bladen van 12 cent zegelgeld in de dubbele bevoordeling van besparing van 2 cent zegelgeld en van 4 palmen winst aan plaatsruimte genieten, en dus geenszins over ongelijke bevoordeling te klagen hebben.

De bladen van 1 cent zegelgeld zouden echter daardoor nog niet geholpen zijn. Om ook deze in de dubbele bevoordeling te doen deelen, zou de bepaling moeten wegvallen, dat het minste regt één cent bedraagt. Wij gelooven niet, dat de meeste dezer bladen zich tot twaalf palmen zullen inkrimpen, op hetzelfde oogenblik, dat schier alle andere op vergrooing bedacht zijn, zoodat het nadeel, dat daartoe voor de schatkist zou voortvloeijen, vooral als men het op hunne niet dagelijkse verschijning, vrij onbeduidend zal zijn en wellicht spoedig door het meermalen verschijnen zal worden opgewogen.

„De bepaling dat het minste regt één cent bedraagt, zou echter kunnen behouden blijven, wanneer er aan artikel 8 eene alinea werd toegevoegd in den volgende zin:

„Voor dagbladen, Couranten en nieuws-papieren wordt een gemiddeld zegelgeld vastgesteld op een cent voor elke twaalf vierkante palmen; terwijl het minste regt één cent bedraagt. „Zoo doende toch zouden, wel is waar, de weinige groote bladen wel iets meer bevoordeeld, doch daarentegen ook de menigte kleinere bladen niet op eene min billijke wijze van het genot der dubbele bevoordeling verstoken blijven.”

In een later artikel, (zie N. B. No. 87) waarin over het advertentie-zegel gesproken wordt, merken wij de volgende zinsneden op:

„Wij vragen of er geene mogelijkheid zou bestaan en of het niet billijk zoude wezen, dat het thans bij ons bestaande zegelgeld op de advertentien werd afgeschaft? Frankrijk wil er niets van weten, in België heeft men het niet durven voorstellen, en in Duitschland is het eene onbekende zaak. Talrijk zijn ook de reclamatiën die ook hier te lande, bijzonderlijk in de Noord-Nederlandsche Courant, daartegen gemaakt zijn. En waarom? Omdat zij, hoe gering ook, even als hi. 4. het voordeel stuitend is, omdat zij dwang in plaats van vrijheid stelt, omdat zij, even gelijk het voordeel der spanningen van het publiek verhoogt, zoo ook het onderling verkeer grootelijks belemmert en alzoo hindert in strijd is met den liberalen geest, die voortdurend de redactie der postwet, welke het onderling verkeer moest vergemakkelijken. Om te bewijzen in welke mate de vrijdom van advertentie-zegel het gebruik van dat middel van verkeer vermenigvuldigt, zullen wij slechts aanvoeren dat wij in een nummer der *Kölnische Zeitung* van de maand December 1830 niet minder dan 320 advertentien geteld hebben, terwijl het eene zeldzaamheid is, dat het *Handelsblad*, zelfs in zijn 12 vels-nummers het 1/2 van dat getal bereikt. Gaat men nu na, dat de bevolking van Amsterdam die van Keulen omtrent drie maal overtreft, dan schijnt het duidelijk, dat advertentien met vrijdom van zegel onnaam talrijker zouden kunnen worden.

„Daar nu het hatelijke en belemmerende dezer belasting zoo in het oog springt, heeft het ons grootelijks verwonderd, dat onze Minister van Financiën, die b. v. wel de liberale bepaling heeft voorgesteld, om het zegel der huur-contracten te verminderen tot op 10 cents van elke f100, ook niet de gelukkige gedachte heeft gehad, om het advertentie-zegel af te schaffen. Onzes inziens kunnen de plus minus f30.000, welke de schatkist daarvan jaarlijks trekt, niet opwegen tegen de verlemmering, welke handel en nijverheid gaan. Deze toch hebben er het meest belang bij, dat de min kostbare middelen van

worden gesteld. In tijden van krachtige en vrije con-
curren- kunnen kooplieden of industrieelen de tusschen-
komst der dagbladen niet ontberen. Wij hopen en ver-
trouwen daarom, dat Z. Exc. de Minister van Financien
door de inlating der afschaffing van het advertentie-
zegel, dat ontwerp met bijna algemeene stemmen tot
wet zal zien worden. Mogt echter voor de schatkist
die f30,000 eene allerdringendste behoefte zijn, waarom
die dan niet roemschoots vervangen door de in ons N°. 20
van 15 Februarij 1851 voorgestelde belasting op een
artikel van weelde (Loterij), hetwelk f70 a 80,000
jaarlijks zou kunnen opbrengen, zonder dat men over
de heffing dier belasting wellicht reclames zoude ver-
rekenen?

Geen nieuwsbericht is in den laatsten tijd wellicht meer
wedersproken, dan dat van de *Assemblée nationale*,
betreffende eene nota, inhoudende de bedreiging eener
interventie van de Noordsche mogendheden in de Ita-
liaansche Staten. Nog dezer dagen heeft, na de Deutsche
dagbladen, ook de Parijzer *Patrie* van dit bericht een
formeel demanté gegeven. »Zodanige nota, zeide de
Patrie, heeft nooit bestaan. Eene enkele mededeeling
is door de drie Noordsche hoven eerst aan de Fransche
regering en vervolgens aan de overige regeringen van
westelijk Europa gedaan. Deze mededeeling, het eenige
diplomatieke stuk hetwelk uit de conferentien van Ol-
mütz en Warschau voortgekomen is, was hoofdzakelijk
eene beleefdheid jegens de Fransche regering; zij was
in zeer welwillende bewoordingen vervaardigd, en hield de
verzekering in, dat die conferentien, meer uit gevoel
van familietrekking dan wegens redenen van staats-
belang gebonden, geenszins aan eenige vijandige gezind-
heid jegens Frankrijk moesten worden toegeschreven.»

Daarentegen deelt de *Assemblée nationale*, na het ge-
zegde herhaaldelijk bevestigd te hebben, een bericht mede
uit de *Nord-Deutsche Zeitung* van 23 Julij, aldus
luitende:

»Men schrijft aan de Frankfurter *Börsenhalle* het
volgende:

»Rusland heeft niet alleen aan de verbondene Ita-
liaansche Staten, maar ook aan het Engelsch kabinet
eene nota gerigt, inhoudende dat de drie Noordsche
Mogendheden te Warschau en te Olmütz besloten hebben
hunnen gemeenschappelijken bijstand te verleenen aan
alle Staten van Europa, die zulks mogten eischen.»

»Deze tijding is, vervolgt de *Assemblée*, zoo als men
siet, niets anders dan de herhaling, ofschoon met eenige
afwijking, van den vorm, van het bericht voor eenigen tijd
door ons medegedeeld, en dat tot zoo veel wederspreken-
gen aanleiding heeft gegeven.

»Ten einde nog juist te staven wat wij dienaangaande
hebben gezegd, zullen wij er bijvoegen dat de dépêche
van graaf Nesselrode, aan de kabinetten van Parijs en
Londen gerigt, de dagteekening draagt van DERTIG MEI,
en dat de aan de drie Italiaansche hoven medegedeelde
nota, verwijzende naar de eerste, gedateerd is van den
ZATERDAG JUNIJ.»

In het dagblad *le Bon Sens* van Ancey leest men
onder het opschrift: *le Tir Fédéral de Genève* (Het
Zwitsersche Schuttersfeest te Genève) het volgende:

»Welk denkbeeld heeft bij het schuttersfeest voorge-
zetten? De redevoeringen der afgevaardigden, de ant-
woorden, gegeven door de scherpschutters en de Ge-
neefche leden van den Staatsraad, zeggen het ons ge-
noegzaam. Het radikalisme, gemengd met socialisme:
ziedaar den geest van de Geneefche feestviering. De
mannen die het woord voerden, de taal die ergebezigd
is, laten geen den minsten twijfel meer bestaan over
het doel der bijeenkomst van de Zwitsersche scherpschut-
ters te Genève. Men heeft er geen anderen gezien dan
zeker ver gevorderde radikalen, voortplanters van het
verstandelijk vermogen.

»Zoo was eigenlijk het Zwitsersche schuttersfeest van
1851 een *rendez-vous* van staatkundige tinnegieters,
een congres van deelhebbers aan den opstand. Het oude,
behoudsgezinde Zwitserland, de Zwitsers zooals zij vroeger
waren, of zoo als zij later zullen zijn, waren er niet
tegenwoordig. Er waren geen anderen dan de vertegen-
woordigers van het thans zich alles veroorloovende Zwit-
serland, zij die hunne landgenooten in kluisers smeden
terwijl zij uitroepen: Leve de Vrijheid! zij die hunne
broeders, die het recht tot de democratische vrijheid
hebben willen genieten, door de rechtbank laten veroor-
deelen, uit hun eigendom verjagen en verbannen, ter-
wijl zij nog uitroepen: Leve de Broederschap!»

De barones Gilbert Talbot is te Londen in de afge-
loopen week tot de katholieke godsdienst overgegaan.

De *Spektateur de Dyon* bevestigt het bericht der be-
keering van Dr. Glörer, prof. aan de universiteit van
Freiburg in Breisgau; mede zijn tot het Katholicisme
bekeerd Dr. Maassen van Mecklenberg, de graaf en
gravin v. Lappe, benevens een aantal militairen en land-
lieden met hunne vrouwen en kinderen. Het blad schrijft
deze talrijke bekeeringen toe aan de heilzame werking van
de missien der PP. Jezuïten en Redemptoristen in Duitsch-
land.

In de nabijheid van Melrose en Dryburgh Abbey,
een der oudste zetels van het Christendom in den Sak-
sischen tijd, wordt, na een eeuwenlangen tusschentijd,
thans weder het heilig Misoffer gevierd.

De bekende bekeerling J. Hope heeft te Abbotsford,
de vermaarde woonplaats van Walter Scott, eene katho-
lijke kapel gesticht. Een protestantsch blad is van mee-
ning, dat de *schim* van den grooten dichter daarover
het *voorhoofd* zou behooren te rimpelen.

Volgens de *Elberfelder Ztg.* heeft Z. M. de Ko-
ning van Pruisen aan den huisprelaat van Z. H. Pius IX
Monsignore Vorst von Hohenlohe-Schillingsfürst o. a. ook
het verlangen te kennen gegeven, om een getrouw por-
tret van den Paus te ontvangen.

Vele onzer lezers herinneren zich zeker nog de zaak van
den heer J. Kircherer, ontslagen kapitein van de schutterij
dezer hoofdstad, en zij weten nog hoe de heer Kircherer
zich bij de Tweede Kamer over dat ontslag heeft beklagd.
Thans heeft de daartoe benoemde commissie van onderzoek
rapport uitgebracht, hetwelk hoofdzakelijk hierop neerkomt.

De commissie heeft gemeend, na de missive van den mi-
nister van binnen, zaken, strekkende tot opheldering van
deze zaak, aan het besluit der Kamer geene andere strekking
te moeten toekennen, dan aan de commissie te doen onder-
zoeken, of de door den minister gegeven inlichtingen vol-
doende waren. De commissie, om hare bevoegdheid niet te
buiten te gaan, heeft begrepen, niet te moeten treden in
eene beoordeeling van hetgeen het vonnis van den schutters-
raad is voorafgegaan, maar zich te moeten bepalen bij het
onderzoek: 1° of het beweren van den schuttersraad gegrond
is, dat dezelve geen gevolg behoeft te geven aan het von-
nis, in hooger beroep door Gedeputeerde Staten gewezen?
2° En of de klacht van den adressant, dat de minister geene
goede uitvoering aan de wet gegeven heeft, behoort tot de
bemoijning dezer Kamer? — Wat het eerste punt betreft,
verklaart de commissie overtuigd te zijn van de ongegrond-
heid van hetgeen door den schuttersraad beweerd wordt,
aangezien er wel degelijk een hooger beroep van deszelfs von-
nissen bij Gedeputeerde Staten is. De commissie is dan ook
eenparig van oordeel geweest, dat de schuttersraad, door de
weigering om het vonnis in hooger beroep te doen voorlezen,
in strijd met de wet gehandeld heeft, en dus in deszelfs ver-
plichting wederrechtelijk is te kort geschoten. — Ten aanzien
der tweede vraag, of de minister zich aan enig verzuim heeft
schuldig gemaakt, en dat hij niet zou gedaan hebben waar-
toe hij gehouden was, om namelijk den schuttersraad te
noodzaken aan het vonnis in hooger beroep gevolg te geven,
is de commissie, na een allernaauwkeurig onderzoek, van
oordeel geweest, dat de minister, tegenover de onwettige
weigering van den schuttersraad, geene middelen van dwang
bezet om den raad tot uitvoering te noodzaken. Bij de erken-
ning evenwel, dat de minister voor de niet-pakoming door
den raad van deszelfs wettige aanspraak niet aansprakelijk
kan worden gesteld, kan de commissie intusschen den wensch
niet onderdrukken, dat de minister, op de herhaalde regt-
matige vorderingen van den heer Kircherer, juist bij de ont-
stentenis van eenige wettige bepaling ten deze, door open-
baarmaking in de *Staats-Courant* of op eenige andere wijs,
aan de uitspraak van Gedeputeerde Staten dat gevolg mogt
hebben gegeven, dat de heer Kircherer, ook dan wanneer hij
zijn ontslag had bekomen, gezuiverd zou worden van de
blaam, op hem door het vonnis van den schuttersraad geladen.
Het verslag zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Z. M. heeft benoemd tot schoolopziener in het eerste dis-
trikt Jhr. Mr. H. J. Trip; id., in het tweede distrikt Dr.
W. Hecker; id., in gemelde distrikts-afdeeling B. Brugsma;
tot secretaris bij genoemde commissie Dr. P. Hofstede de
Groot; tot leeraar in de wiskunde bij de koninklijke academie
te Delft, L. Cohen Stuart; tot notarissen te Beuningen, R.
A. H. Courbois; en te Heteren, G. W. Roes; aan den no-
taris J. F. A. Weijn is vergund zijne standplaats van Lich-
tenvoorde naar de stad Groenlo te mogen overbrengen.

De Minister van Financien heeft aan de heeren betaalmee-
sters in de arrondissementen doen afgaan de volgende missive:
»Meermalen reeds zijn bezwaren geopperd wegens de vroeger
sluiting der kantoren van sommige betaalmeesters, hetzij
door ontvangers, ter zake van stortingen, hetzij door ingeze-
tenen, die betalingstukken hadden in te vorderen.

Ik heb dien ten gevolge noodig geacht, te bepalen, dat al
die kantoren voortaan van negen ure des ochtends tot min-
stens twee ure des namiddags zullen geopend blijven, zonder
dat men zich aan laatstgemeld uur al te streng zal houden,
voor betaalschelden, ten dage, waarop die komen te verschij-
nen, en wel tot voorkoming, dat niet soms, wanneer de be-
langhebbenden slechts eenige oogenblikken vroeger of later
komen, enkele posten onvoldaan blijven, waardoor alleen
aanleiding wordt gegeven tot noodloozen omslag en dubbele
werkzaamheden en tevens tot kosten voor meestal weinig be-
middelde gepensioneerden of dergelijken.

Ter zake van de stortingen, behoeft ik niet te herinneren,
dat de buiten-ontvangers steeds zoo weinig eenigzins mogelijk
behooren te worden afgewezen, ongeacht of de kwitantien
nog kunnen geviséerd worden en van de strooken ontdaan.

De Minister van Financien heeft bij resolutie van 23 Julij jl.,
n°. 60, goedgevonden en verstaan, te bepalen:

a. Dat, zoo op den voet van art. 10 der wet van den
19 Junij 1845 (*Staatsblad* n°. 28), de netto constatering van
het gewigt verlangd wordt, ook dan, wanneer die opname,
volgens den tweeden volzin van dat artikel, bij overslag ge-
schiedt, daartoe geen schriftelijk, aan den controleur gerigt,
verzoek, en nog minder eene niet leges bezwaarde beschik-
king vereischt wordt, maar eene bloote mondelinge kennis-
geving aan de visterende ambtenaren voldoende is.

b. Dat in zodanig geval, even als bij elke andere aan-
gifte, het bruto gewigt, onder bedwang der strafbepaling van
art. 214 der algemeene wet van den 26 Augustus 1822
(*Staatsblad* n°. 38), in geval van gedeeltelijke verzwijging,
behoort te worden opgegeven;

c. Dat gelijke opgave van het bruto gewigt vereischt wordt

bij de aangifte van goederen, die zich op den voet van de
3den volzin van het aangehaalde artikel in gemengde pakkingen
bevinden, en

d. Dat de bevoegdheid, bij art. 10 der aangehaalde wet van
den 19 Junij 1845 verleend, evenzeer, bij uitslag uit entre-
pôt, als bij het onmiddellijk van buiten 's lands in consum-
tie brengen kan worden ingeroepen.

Ter voldoening aan de bepalingen, vervat in de wet van
den 18 December 1845 (*Staatsblad* n°. 90) en naar aanleiding
van opgevolgde koninklijke besluiten, is op nieuw ter Alge-
meene Rekenkamer overgebracht voor eene som van f200,000
aan ingetrokken muntbiljetten van f5, zoodat er thans, met
inbegrip der bij vorige aankondigingen vermelde som van
f28,972,860, voor een bedrag van f29,172,860 aan munt-
biljetten is ingetrokken.

De invloed van het verminderde zonlicht, bij de
eergisteren plaats gehad hebbende zonsverduistering,
was op de planten in den *Hortus Botanicus*, vergele-
ken, met vroegere soortgelijke waarnemingen onbedui-
dend, en in geen scherp geteekend verschijnsel waar te
nemen. De weersgesteldheid scheen de scherpe afteeke-
ning onmogelijk te maken. Een bewolkte hemel, wat
sterkere wind en een weinig regen, bij het begin der
verduistering, veroorzaken ook eene ligte sluiting van
bloemen en bladen bij gevoelige planten. Kort na het
begin der verduistering sloten zich de bloemen van *Con-
volvulus triolor*, *Eschholtzia*, *Sphenogyne* en *Calendula*,
maar andere voor lichtonttrekking nog meer gevoelige
bloemen bleven gedurende den ganschen loop der ver-
duistering geheel open.

Na de verduistering openden zich de genoemde ook
niet meer. — Aan de voor lichtinvloed zeer gevoelige
bladen, zoo als van *Trifolium*, *Orcalis*, *Acacia*, werd
hoegenaamd geene verandering opgemerkt. Zelfs de z. g.
Sensitivus, zoo als *Mimosa pudica* en *Mimosa sensitiva*,
in de warme kas geplaatst, waar de lichtvermindering
overigens zeer merkbaar was, bleven geheel onveranderd,
en niet de minste verandering was in den stam van
hare blaadjes merkbaar. (A. C.)

Zaterdag 2 Augustus zullen de wedloopen en hard-
draverijen van de Societeit tot verbetering van het paar-
denras, weder op de Baan bij Zandvoort plaats hebben.
Voor al de uitgeschrevene prijzen is het gevorderd
aantal inschrijvers opgekomen.

ROTTERDAM, 30 Julij. Even schitterend als de il-
luminatie eergisteren avond, was ook heden nacht het
bal dat ter eere van Z. M. is gegeven in den Doelen.
Ten 10 ure zijn Z. M. en prins Hendrik verschenen,
en hebben tot half twee tusschen twee
tot in den ochtend voort.

Gisteren, terwijl Z. M. het raadhuis, bezocht had de
heer J. Vurtheim, poliograaf en steendrukker alhier,
het gelukkig denkbeeld in de open lucht het gepolio-
grafeerd portret van Z. M. af te drukken. Het por-
tret zelf, goed getroffen en gratis onder de menigte
verspreid, had den grootsten aftrek.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 28 Julij. Heden heeft de heer de Manesceaz
in de Wetgevende Vergadering het rapport uitgebragt
der commissie van reces; het wil de prorogatie bepaald
hebben van 10 Augustus tot 20 October. Morgen zal hier-
over beraadslaagd worden.

— De heer Em. de Girardin heeft heden het voor-
stel ingediend tot afschaffing der wet van 31 Mei, on-
derteekend door ruim 800 ingezetenen van Epernay.

— Als een bewijs van den toon, waarop van de
zijde der Bonapartisten op de herziening der Constitutie
wordt aangedrongen, wordt het volgende artikel mede-
gedeeld van een provinciaal dagblad *le Charentais*; het
is eene oproeping aan de ingezetenen van het departe-
ment der Charente:

»Wij hopen nog dat de minderheid, die de herzie-
ning verwierp, van hare dwaling zal terugkomen; zoo-
dra de gevaarlijke gevolgen dier dwaling zich zullen
beginnen te vertoonen; menig eerlijk gemoed zal terug-
deinzen en geen stembiljet in de bus werpen, hetwelk
strekken zou om de natie tot verschrikkelijke uitersten
te drijven. Doch zoo deze hoop te leir gesteld werd,
zoo men noch verademing noch genade van de haat-
zucht der partijen mogt verwachten, dan valle op haar
de verantwoordelijkheid voor deze uitdaging; vat den
u toegeworpen handschoen op, neemt de stoute uitda-
ging aan onder den oorlogskreet: de teerling is ge-
worpen!

— In 1852 zult gij, door zelven art. 45 (hetwelk de
herkiezing van den President der Republiek verbiedt)
te herzien, aan de 278 toonen, dat gij veel beter dan
zij de Constitutie verstaat, die in haar eerste artikel
verklaart dat het oppergezag bij de gezamenlijke Fran-
sche burgers berust, en dat dit oppergezag onverjaar-
baar is.

— In eenige dagbladen leest men een staatkundigen
brief van den heer Guizot aan den tot nog toe weinig
bekenden auteur Emile Dehaes. Die brief doet thans

de aandacht weder op den gewezen minister der Julij-regering vestigen. Men heeft in dat schrijven eene zekere Bonapartistische strekking willen opmerken.

— De zonsverduistering is hier door vele aanzienlijke geleerden, bij een helderen hemel, volkomen waargenomen. Er waren vier bergen in de maan zichtbaar, en nog nimmer had de oneffen, gekartelde omtrek der maanschijf zich zoo duidelijk en scherp aan het gewapend oog vertoond.

— Reeds zijn te Parijs meer dan 2000 Engelschen aangekomen, om de aankondigde Augustus-feesten bij te wonen.

— Te Epernay is de bliksem langs den elektrischen draad in het stationsgebouw geslagen en heeft er het geheele telegraaf-bureau vernield, zonder evenwel iemand te treffen.

— De Eerw. Barran is verkozen tot overste der tweede missie in plaats van den Eerw. Langlois, overleden.

— In den nacht van Maandag is in eene fabriek, gelegen aan de kaai Jemappes, een vreeselijke brand uitgebarsten, die weldra ook vele nevensstaande magazijnen en huizen in de asch legde, zoodat een vak van 1000 ellen is verwoest. De schade is nog onberekenbaar; er was weinig verzekerd.

— De dagbladen spraken met veel lof van herhaalde proefnemingen, welke, door den heer ArcherEAU, in tegenwoordigheid van den voorzitter Lodewijk Bonaparte, in het park van St. Cloud zijn te werk gesteld, betreffende de uitwerking van het elektrische licht.

— Den 16 dezer is Guadeloupe door eene aardbeving bezocht, welke zich gedurende 10 dagen met korte tusschenpauzes herhaalde. De schade, daardoor vooral van de gebouwen voor de suikerfabrikatie aangerigt, wordt op 6 a 800,000 fr. begroot.

MADRID, 23 Julij. De Koningin Isabella zal zich den 27sten in groote staatsie naar de kerk van Atocha begeven, om van den Hemel hare gelukkige verlossing af te smeeken.

— De Kamer van Afgevaardigden beraadslaagt over verscheiden wetten betreffende den aanleg van spoorwegen, inzonderheid dien van Madrid naar Irun.

— Men zegt, dat onze regering sedert kort drie regementen naar de grenzen van Portugal heeft gezonden, en door de Fransche en Oostenrijksche regeringen is verzocht om te intervenieren in het geval van sommige gebeurtenissen. Engeland echter schijnt zich bepaaldelijk tegen eene interventie te verzetten.

ENGELAND.

LONDEN, 28 Julij. Zondag 11 is in de nieuwe Katholieke kerk St. George in Fields eene plegtigheid gevierd, waarvan sedert 300 jaar de hoofdstad geen getuige was; t. w. eene bisschopswijding. Zijne Em. de Kardinaal-Aartsbisschop van Westminster verrichtte namelijk de wijding van de nieuw benoemde bisschoppen van Shrewsbury en van Clifton, Mgrs. Burgess en Brown. De indrukwekkende ceremonien werden door eene ontzettende menigte, waaronder ook vele Protestanten, met de grootste belangstelling bijgewoond.

— Het Huis der Gemeenten heeft gisteren weder de zaak van den heer Salomons behandeld. De voorzitter verklaarde dat, ingevolge een schrijven van den alderman, deze twee geregtelijke vervolgingen ten zijnen laste had wegens het onbevoegd bezit nemen van een zetel in het Parlement, en wegens het nitbrengen zijner stem. Sir Hall stelde voor, de kiezers van Greenwich voor de balie van het Huis toe te laten, ten einde zich te verklaren.

— Men wil weten, dat het Parlement den 12 Augustus zal worden gepronogeed en wel door de Koningin-zelve.

— In deze hoofdstad heeft weder een hevige brand gewoed. De secretaris der Belgische legatie en zijne familie zijn niet verwondt.

— De landverhuizing neemt in Ierland schrikbarend toe; de drukkende armenbelasting doet de gegoeden, en de vrees voor het mislukken van den aardappelooft de behoeftigen bij duizenden hun geboortegrond verlaten.

— De Oorlog in Schotland hebben voor omstreeks 14 dagen ernstige onlusten plaats gehad. Zeker dwepend, Orr genaamd, had door anti-papistische toespraken een hoop Iersche Orangisten en Schotsche Protestanten tegen de Katholijken opgehitst. Zij wierpen in de katholieke kerk en school de glazen in. Zij drongen door in de huizen der Katholijken en mishandelden hen, zoodat de gewapende magt de onverlaten moest betteugelen.

— Volgens berichten uit New-York, loopende tot 16 Julij, had de heer Webster, minister van Buitenland, zijne functien nedergelegd, tengevolge van onenigheid met den president der unie.

— Het verbod der Mexikaansche regering, om den aanleg van den spoorweg naar Tehuantepec verder voort te zetten, baarde in de Vereenigde Staten veel bezorgdheid; men hoopte echter door middel van onderhandeling, tot een gewenscht doel te geraken.

— De overstrooming van den Mississippi duurde nog

voort en had tot verscheiden honderd mijlen landwaarts in de velden onder water gezet.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 29 Julij. Naar men wil zullen de verkiezingen voor de Landdagen in geheel Pruisen plaats hebben, volgens de voorschriften der wet van 1823, die de Israëlieten uitsluit, en iedere verkiezing, des noods door eene enkele stem, geldig verklaard. Dit bericht, schoon niet officieel tegengesproken, vereischt echter nog nadere bevestiging.

— De beide tot dusverre te Kassel bestaan hebbende permanente bondgenootschappelijke krijgsgarden zijn den 25 dezer ontbonden, waarna al de nog daarbij aanhangige zaken naar den Keurhessischen krijgraad zijn overgebracht. Het nog te Kassel in bezetting liggende Oostenrijksche bataillon jagers zou den 28 die stad verlaten om naar Bohemen terug te keeren; de aftogt der Beijersche troepen was bepaald op den 1 Augustus.

— Men schrijft uit Luxemburg, dat de Stedehouder Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden tegen 28 Augustus aldaar verwacht wordt.

WEENEN, 26 Julij. De maatregelen door den maarschalk Radetzky in Lombardije genomen, waardoor de staat van beleg met de vroegere gestrengheid van het jaar 1849 zal gehandhaafd worden, is aan niets anders toe te schrijven dan aan de rusteloze woelingen der Mazzinische factie.

— De *Tiroler Ztg.* schrijft uit Innsbruck, dat de toezendingen onder kruisband aan de burgers van exemplaren van goddelooze werken, zoo als b. v. *Das Urchristenthum*, nog aanhoudend voortduurt met eene volharding, die aan de Frankforter loterijden herinnert.

— Te Pesth is den 21 een agent van Mazzini in hechtenis genomen; men vond bij hem eene menigte proclamatiën, gelden en loten van de Mazzinische legning en brieven.

— In een half-officieel Weener dagblad leest men aangaande de inlijving van geheel Oostenrijk in het bondgenootschap het volgende:

„Men behoeft niet te vreezen, dat Engeland of Frankrijk tot verdere maatregelen zullen overgaan, ingeval Oostenrijk niet al zijne provincien in het Deutsche bondgenootschap wierd opgenomen. De beide mogendheden zullen werkeloos blijven, wanneer zij zien dat op haar protest geen acht geslagen wordt, gelijk in 1834, toen men in weerwil van hare vertoogen tot het bezetten van Frankfort overging. Thans betreft het wel is waar eene veel belangrijker zaak, maar het beginsel is hetzelfde. Engeland en Frankrijk zullen wel erkennen dat het Deutsche bondgenootschap eene groote Europese mogendheid is, en niet enkel eene vereeniging van Staten waarover zij eene soort van toezigt hebben uit te oefenen; want zulk een toezigt magt men zich aan, als men, gelijk geschied is, tegen te toetreding van geheel Oostenrijk tot het bondgenootschap, en tegen het daarin verblijven der oostelijke provincien van Pruisen protesteert. Wat zouden de Noord-Amerikanen gezegd hebben, indien Engeland geprotesteerd had tegen de inlijving van Texas in de Vereenigde Staten? Zij zouden dat protest met nadruk afgewezen en de wapenen opgevat hebben; en toch kan de inlijving van Texas in de Vereenigde Staten niet vergeleken worden met de toetreding van geheel Oostenrijk tot het Duitsch verbond. Texas was een van Mexiko afhankelijk gebied, terwijl de Oostenrijksche provincien, die tot dusverre niet formeel tot de Staten van het Duitsch verbond gerekend werden, met deze denzelfden soeverein hadden, en te zamen een onverbrekkelijk en ondeelbaar politiek geheel uitmaakten. Het is feitelijk onmogelijk dat de soeverein van eenen Staat, die lid van het Deutsche bondgenootschap is, zulks slechts voor eenige provincien en niet tevens voor de overige zou wezen. De waardigheid van Oostenrijk en van het bondgenootschap vordert, dat zij bij hun besluit volharden.

— De kwestie wegens de verheffing van Scutari in Albanie tot vrijhaven, waarover te der tijd zooveel is gesproken, is thans beslist. De Staat heeft het privilege verleend, en het besluit deswege zou reeds openbaar gemaakt zijn, indien de Engelschen niet gelijktijdig de concessie verlangden voor den aanleg van een grooten weg van Scutari door Bulgarije naar den Donau, vermits Scutari als vrijhaven alleen met dien weg voor hen eenige waarde hebben, en zonder denzelfden slechts strekken zou om den handel der Ionische eilanden te benadeelen.

ITALIE.

Betreffende de zamenkomst van Z. H. Pius IX met den Koning van Napels op Castel-Gandolfo zijn de dagbladen het nog niet eens of er al dan niet door de beide vorsten over politieke onderwerpen gesproken is. De *Patrie* zegt neen, de *Univers* meent ja. Een correspondent van de *Indépendance* gaat verder; hij zegt te weten wat er verhandeld is. De Paus verlangde dat de Koning van Napels hem zijne vier regementen Zwitsers zou afstaan voor eene lijfwacht, doch met veel moeite was Z. M. over te halen om er slechts één aan den

H. Vader over te doen. De Paus verlangde zoo zeer naar die Napelsche troepen, opdat de Franschen Roffe zouden kunnen ontruimen, zegt de correspondent, hetgeen ook gebeuren zal, zoodra nog drie andere regementen naar het model van het eene toegestane regement zullen georganiseerd wezen.

— Wij geven deze berichten zooals wij ze vinden, de verantwoordelijkheid daarvan overlatende aan de bladen die ze hebben medegedeeld.

Betreffende het geschil door de Toskaansche regering opgeworpen, na het sluiten van een concordaat met den H. Stoel, verneemt men dat de regering (welke *krachtige houding* door anti-katholieke bladen hemelhoog geroemd wordt), volhardende in hare oppositie tegen de Kerk, terstond heeft geëischt de verbreking van het concordaat, of de intrekking van het protest der bisschoppen en de terugroeping van den pausselijke nuntius Mgr. Massoni uit Florence.

In het officiële dagblad van Milaan van 22 Julij leest men de gisteren besproken proclamatie van den veldmaarschalk Radetzky, burgerlijk en militair gouverneur-generaal van het Lombardo-Venetiaansch koninkrijk, aan de ingezetenen van dat rijk. Zij is van den volgende inhoud:

„De uitkomst van onlangs gedane geregtelijke aanspraken en verscheidene dezer dagen plaats gehad hebbende voorvallen, hebben mij overtuigd, dat de partij, die niets anders dan de omverwerping der maatschappij beoogt, niet tevreden met het reeds door haar gestichte kwaad, eene nieuwe uitbreiding heeft gegeven aan hare misdadige pogingen, strekkende om allen eerbied voor godsdienst en wetten onder den voet te halen; om het leven en de bezittingen der brave en stille burgers aan groote gevaren bloot te stellen, en om de herstelling van het vertrouwen op de regering te verhinderen.

„Verantwoordelijk aan mijn doorluchtigen vorst voor het behoud van rust en orde in dit rijk, acht ik het een heiligen pligt jegens God en mijn geweten, uw leven en uwe bezittingen te verdedigen tegen de aanslagen eener door God verdoemde partij, die geen middel, zelfs moord niet schroomt aan te wenden tot bereiking harer snoode bedoeling. De ter mijner beschikking staande middelen zijn, wel is waar, genoegzaam tot handhaving van rust en orde, tot bescherming van personen en goederen, tot wettelijke bestraffing ook van al wie de algemeene rust mogt durven bedreigen, maar het is niet in mijne magt u te verdedigen tegen eenen vijand, die in het duister werkzaam is om eenen afgrond onder uwe voeten te graven. Ik weet dat de bevolking in mijn diepen afkeer voor de werken der Buitengewone van die akeringen deelt. Het is dus voor u en voor uw gezinnen van belang, en het wordt door mij uitdrukkelijk van u verlangd, mij zoo krachtig mogelijk bij te staan in de vervulling mijner pligten door scherp toezigt op de vijanden der orde; hunne gewarmlijke plannen door uwe afkeuring tegen te werken; en hen, zoo zij desnietteenstaande niet worden of daden de algemeene rust in gevaar brengen of persoonlijke beleedigingen plegen mogten, bij de justitie aan te geven. Ik heb het vaste besluit genomen, eindelijk aan die misdadige en heimelijke aanslagen een eind te maken. Indien tegen mijne verwachting eenige gemeente, uit zwakheid, uit vermeend belang of uit boosheid, zich niet naar mijne welwillende inzichten mogt gedragen, en aan de vijanden der wettelijke orde ruime baan liet, zou zij mijne volle gestrengheid ondervinden. Ik zou alsdan, en daarom verwittig ik er u vooraf van, de geheele gemeente moeten aansprakelijk stellen, en haast door middel der uiterste gestrengheid, dwingen om krachtig tot het vatten van de schuldigen en hunner medeplichtigen mede te werken.

„Buitendien heb ik overtuigd dat de staat van beleg voor de stille en vreedzame burgers niets hinderlijks heeft, behalven alle verzachtingen, die daarin gebragt waren, te doen ophouden, en inderdaad den inhoud mijner proclamatie van 10 Maart 1849, op nieuw ten volle geldig.

BELGIE.

BRUSSEL, 29 Julij. De Kamer van Vertegenwoordigers houdt zich thans onledig met het onderzoek in de afdeelingen van de ontwerpen der regering, betreffende de werken van openbaar nut.

STADSNIEUWS.

In de 214de Staatsloterij, zijn in de 5e Klasse bij de 1ste trekking prijzen van 1000 en daarboven te bewijzen aan N°. 14872, 150,000 en premie 10,000. N°. 17044, 25,000. N°. 1243, 5000. N°. 8986, 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 30 Julij.

BEVALLEN (27 Julij): R. Booth, geb. van Boon, A. J. M. Hoppe, geb. Wannink, Z.
OVERLEDEN (27 Julij): J. Tolenaar, 36 j., M. J. M. geb. Metz, 40 j. — (28 Julij): J. J. J. J.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.